

Skyerne gråne, og løvet falder

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1847

Melodi: Thora Borch, 1867

1.

Skyerne gråne, og løvet falder,
fuglene synge ej mer,
vinteren truer, og natten kalder,
blomsterne sukke: det sner!
Og dog bære blus vi med glæde!

2.

Vinteren kommer, og sneen falder,
blomsterne visne i muld,
isen optøs ej af gråd for Balder,
tårerne stivne af kuld!
Og dog bære blus vi med glæde!

3.

Solhvervet kommer, og bladet vendes,
dagene længes på ny,
solskinnet vokser, og vintren endes,
lærkerne synge i sky.
Derfor bære blus vi med glæde!

4.

Årene skifte af gru for ælde,
skjaldene give dem ret,
fuglene alle hvert år må fælde,
ellers de fløj ej så let:
Derfor bære blus vi med glæde!

5.

Fuglene flyve som vind på vinger
let over vildene hav,
skjaldene flyve, som rimet klinger,
glat over slægternes grav!
Derfor bære blus vi med glæde!

6.

Hjerterne vakle, når højt de banke,
drages til fuglenes spor,
lyset dog sejrer, den mørke tanke
flygtende synker i jord.
Derfor bære blus vi med glæde!

7.

Salmerne klinge, og klokker kime,
spotte med sneen ved jul,
vinteren må sig med våren rime,
smelte for solen i skjul!
Derfor bære blus vi med glæde!

8.

Troende hjerter i vinterløbet
føde den liflige vår,
trykke den til sig i barnesvøbet
med et lyksaligt nytår!
Derfor bære blus vi med glæde!

9.

Bethlehems-barnet i krybberummet,
det er den evige vår,
troende hjerter det har fornummet:
Jul gør lyksaligt nytår.
Derfor bære blus vi med glæde!

Nicolai Frederik Severin Grundtvig, 1783-1872
Thora Borch, 1832-1923